

РЕШЕНИЕ

№ 10638

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2590** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58 вр. чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ вр. чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на В. Г. С. срещу Заповед № Л-780/19.02.2024 г., издадена от заместник главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/. Моли атакуваният акт да бъде отменен. Ответникът, Заместник главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 19.02.2024 г. е разпоредено лишението от свобода В. Г. С., постъпил в Затвора в [населено място] на 08.01.2024 г. в изпълнение на присъда на Кралство Испания, да бъде настанен в затвора [населено място] дол за доизтърпяване на наложеното наказание. Изложени са съображения за постоянен адрес на лицето в [населено място], а като правно основание е посочен чл. 58 от ЗИНЗС.

Представена е заповед от 08.03.2017 г. /л. 5/, издадена на основание чл. 58 от ЗИНЗС, в т.4.2 на която е посочено, че осъдените лишени от свобода от закрит тип се настаняват в затвора [населено място] дол, когато са от област П..

Видно от формуляр за досие /л. 10/ С. е с постоянен и настоящ адрес в [община].

От билет за свиждане от 09.03.2024 г. /л. 11 и сл./ се установява, че двете деца на С. и жената, с която същият живее при условията на фактическо съжителство, също са с

адреси в [населено място].

В съдебно заседание жалбоподателят представя удостоверение за настоящ адрес от 31.5.2024 г. на майка му Л. И. С. в [населено място] /л. 27/.

Приложена е заповед от 08.11.2022 г. за делегиране на правомощия от страна на главния директор на ГДИН на заместника му /л. 8/.

От правна страна съдът намира следното:

Съгл. чл. 62, ал. 5 от ЗИНЗС и с оглед представената заповед за делегиране на правомощия съдът намира атакуваната заповед за издадена от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма.

Съгласно чл. 58 от ЗИНЗС осъдените се разпределят в местата за лишаване от свобода по ред, определен от главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" съобразно възможността да изтърпяват наказанието най-близо до постоянния си адрес и изискването на чл. 43, ал. 4 относно минималната жилищна площ. Двете предпоставки следва да са налице кумулативно.

От съдържанието на оспорената заповед е видно, че С. е постъпил в Затвора в [населено място] на 08.01.2024 г. за изпълнение на присъда на Кралство Испания, т.е. по същество е била налице хипотезата на чл. 47, ал. 1 от ЗИНЗС, докато бъде настанен в съответствие с чл. 58 от ЗИНЗС.

В случая, макар фактически С. да е преместен от един затвор в друг, по същество се касае за първоначално настаняване на лицето, което следва да бъде направено в съответствие с изискването на чл. 58 от ЗИНС – лицето следва да изтърпи наказанието си най-близо до постоянния си адрес. От страна на административния орган именно това е сторено, доколкото постоянният адрес на С. е в [община], а там е адресът и на неговото семейство. Следователно и съобразно цитираната разпоредба и във връзка със Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главния директор на ГД "Изпълнение на наказанията", настаняването му в Затвора в [населено място] дол е законосъобразно.

Представеното удостоверение за настоящ адрес на майката на жалбоподателя не води до други изводи, доколкото, както бе посочено С. е с адрес в П., което е единственото правнорелевантно обстоятелство, а и очевидно най-близките му лица, които са го посещавали, са с адреси в П.. В., настоящият адрес на майката на жалбоподателя в [населено място] е от 31.05.2024 г., т.е. е променен след датата на атакуваната заповед. С оглед на изложеното атакуваната заповед се явява законосъобразна.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. С. срещу Заповед № Л-780/19.02.2024 г., издадена от заместник главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Решението съгл. чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: